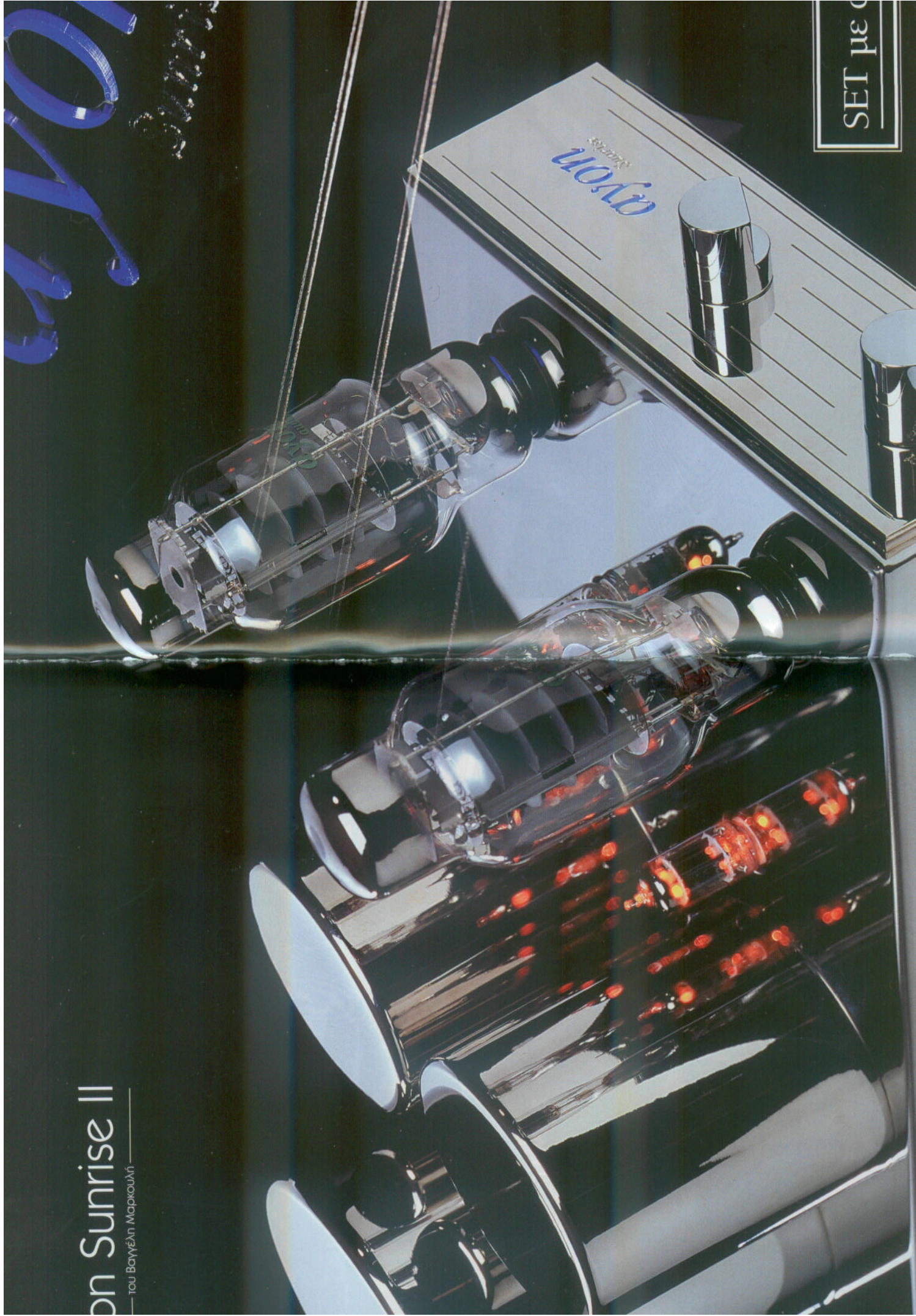

on Sunrise II

του Βαγγέλη Μαρικουλίτη

SET με C

ζήμαστε πίσω από το δάκτυλό μας, πρέ-
γησης πώς δεν είναι φαντακός των
3 περισσότερο, των μηχανολογικών υλο-
JET στις οποίες η χαμηλή ισχύς εξόδου,
η της σχε-

ε φυσικόλο-
το πάλθος
τους τις
μόνο για
θέλουν να
κινητή του
ου. Έτσι,
μία μου με
ου, ήμουν
στικός και

μπροστά σε έναν ενισχυτή που για να
πρέπει να ψάγγεσαι μαζί του μερόνυχα.
ένα, ο Sunnise με έβγαλε από την αρχή
θήση, μια και η τριπλή επαφή μαζί του
νω από γοητευτική.

Simple & beautiful

Βλέποντας το χρησιμοποιούμενο (καθρέπτης) σασί του Sunnise
στο οποίο κυριαρχούν οι τρεις μετασχηματιστές (δίο
εξόδου και τροφοδοσίας) και οι δύο τριόδες 32BS, δεν

Αν πριν από μερικούς μήνες μου λέγατε
πως ένας τεχνολογικός μουσικόφιλος σαν
εμένα θα γοητευόταν από έναν «πρωτό-
γονο» λαμπάτο, θα έλεγα πως δεν είστε
καλά... Όμως οι καιροί έχουν γυρίσματα
και ο Άγιος με έκανε να αναθεωρήσω,
έστια και εν μέρει, την κοσμοθεωρία μου.

ηγείων (αν χρησιμοποιούσατε ηγεία 4Ω, πρέπει να μπει ένα
γεφύρισμα στο εσωτερικό του ενισχυτή). Όλοι οι ακρο-
δέκτες είναι άριστης ποιότητας, ενώ το ένα ζεύγος εισό-
δων οδηγείται κατευθείαν στα στάδια ισχύος και δίνει τη
δυνατότητα στον Sunnise να λειτουργεί σαν τελικός εν-

οχυτής. Τέσσερις κώνοι, με ρυθμι-
ζόμενο ύψος, στη βάση του σασί
φροντίζουν για την απομόνωση
των εξωγενών κραδασμών.

Κυκλωματικά πρόκειται για
έναν ενισχυτή που υιοθετεί την
αρχιτεκτονική Single Ended
Triode στο στάδιο ισχύος και γενι-
κά ακολουθείται ο κανόνας «το
απλούστερο είναι το καλύτερο».

Στη διαδρομή του σήματος στο
στάδιο προενίσχυσης, ανά κανάλι,
υπάρχει μια ECC 82, στο στάδιο
οδηγησης μια διπλοτριόδος 5687,
ενώ στο στάδιο εξόδου συναντάμε
από μια τριόδο 32BS. Κλασικός σε

αρχιτεκτονική (ακολουθώντας τη δομή που τριπλή η
AudioNote καθιέρωσε στα σύγχρονα audio ήθη) και με τη
συντομότερη δυνατή διαδρομή για το ηχητικό σήμα, ο
Sunnise είναι ιδιαίτερα προσεγγίσιμος στις περιφερικές της
διαδρομής του σήματος λεπτομέρειες. Η τύση των ημιό-
δων είναι σταθεροποιημένη, ενώ η πόλωση των λυχνιών
ρυθμίζεται αυτομάτως, αλλά και χειροκίνητα.

Εννοείται πως στο κύκλωμα δεν υπάρχει ολική φηνη-
κή ανάδραση και για τη σταθερότητα της κάθε τριόδου

φροντίζει το πρωτεύον του μετασχημα-
τίζοντα στην κάθοδό της.

Τέλος, ο Sunnise μπορεί να δεχθεί ο
του και τις «περιζήτητες» 300B, αρκε-
αυτό από το εργοστάσιο.

Οι μετασχηματιστές εξόδου είναι ε
ελαστικών παρεμβολιμάτων με το σασί,
λονται όσο το δυνατόν από εξωγενείς
τα παθητικά υλικά που χρησιμοποιούν

ποιότητας σε όλα τα σημεία
της έντασης ελέγχεται και
ρα, όμως το ηχητικό σήμα
τον ενισχυτή δεν είναι αν-
κής (αυτό, άλλωστε, είναι
«κατασκευαστική» του στη

Στο εσωτερικό του αν
ιδιαιτέρως προσεγγίσιμη κο
τές πολυηχοηλεκτρονικών και
σεις χαμηλής αυτεπαγωγής
ρυθμιστικά ακριβείας, ε
υψηλής ποιότητας και
σης αγώγιμου φιλμ -οι
καθαδιώση υψηλής ποιό-
λάννες βάσεις για τις
φανερό πως προσοχή έχ
έστω και μικρή, λεπτομέ

ήσεων) στην απόδοση του «σώματος» των τραγουδιών ή των ακουστικών οργάνων και μια αβήρη υψηλή περιχλι που κολλίμπιγε σε ένα πλήθος αρμονικών. Στις χαμηλές συχνότητες ο Sunnise είχε παλιμό και πολύ καλό έλεγχο, ενώ κατέβηκε τουλάχιστον τόσο χαμηλά όσο έφταναν και τα ηχεία που του ταφιδίζον. Έτσι, από τις πρώτες στιγμές είχε τη δυνατότητα να επικοινωνεί με τη μουσική, χωρίς όμως να παραυθιάζει, ενώ ταυτόχρονα ήταν και αναλυτικός με ένα σπιδίνο, για λεπτότητα, τρόπο. Όσο για την ισχύ του (25Wrms κατά τον κατασκευαστή), φτάνει για να καλύψει με ένα ηχείο σαν τον ένα χώρο 30 περίπου τ.μ., χωρίς να σας λείπει κάτι.

Πάντως η αρχική γνωριμία μου με τον SET της Αγον έγινε έρωτας όταν ακούγοντας χαλαρά ένα κομμάτι της Alison Moyet διάκρινα ένα ξυλόφωνο, που σχεδόν ποτέ δεν τα είχα προσέξει, από το βάθος της σκηνής να «βγαίνει» με ένα πρωτόγνωρο τρόπο σε διατύπια και περιγραφή δύναμη.

Ζώντας με έναν SET

Ναι τυφλός
 Και κάποιον, δεν βλέπετε τις ατέλειές του, τις στις αρετές του. Αυτό συνέβη και με τον πρώην γνωριμία μας έδειξε έναν μουσικό ο, αν και κολάκευε συγκεκριμένα σημεία, όπως, ενώ είχε ένα ξεχωριστό τρόπο να ημέρειες χωρίς να αποστασιοποιείται από κοδικό μέρος του κομματιού που ήπιαζε. I γνωριμία μας συνόδευε τα ομόστυβα έχουν σχεδιαστεί έχουντα κατά νου εν- της φιλοσοφίας και χρησιμοποιοίον μεγά- i υψηλών προδιαγραφών, έτσι ο Sunnise να να δώσει τον καλύτερο εαυτό του. Iν αναμενόμενη κορυφή μεσαία περιχλι- v υπερβολική (που είναι ο εύκολος δρόμος v οι πιο πολύ σχεδιαστές λαμπιτών υλοποι-

Φυσικά τις επόμενες ημέρες οι ακροάσεις συνεχίστηκαν με πιο εντατικούς ρυθμούς, σε πιο ελεγχόμενες συνθήκες και με ηχεία που μάλλον δεν ήταν της απολύτου απρεκείας οποιουδήποτε SET εντοχυντή. Και όμως, ο Sunnise τα πήγε απρόσμενα καλά και τελικά -όπως θα δούμε στη συνέχεια- δικαιώσε τις αρχικές εντυπώσεις. Πριν περιγράψω όμως τις δυνατότητες του Sunnise, θέλω να ξεμπερδέω με το τι δεν κάνει και να συνεχίσω με αυτά που κάνει, όντως εξαιρετικά.

Λοιπόν, έστω και λίγο δύσκολα συμβατικά ηχεία ή ηχεία μεγάλου όγκου δεν τα πολυμουθαθεί. Ο έλεγχος και ο παλιμός στο χαμηλό απέχουν από το απόλυτο, ενώ κάθε στιγμή νιώθει πως ο Sunnise αισθάνεται άβολα. Δείτερον, ό,τι έχει σχέση με rock ή electro θα το αποδώσει με μια έξτρα δόση πολιτισμού που στερεί κάτι από την ενέργεια και την ένταση τέτοιου είδους μουσικής.

Κάπου εδώ όμως τελειώνουν και τα αφηγητικά του και ξεκινά ο δίσκος του κόμοος.

Με δεδομένο πως η σχολή των υπερεισδοθητων «χάρτινων» ηχείων ποτέ δεν με γοήτευσε, ο Sunnise πέρασε τον μεγαλύτερο χρόνο τους συμβιώνοντας τόσο με το προσωπικό μου ηχείο (ένα διόρομο ευαισθητό 87dB με αντίσταση που κυμαίνεται από 6 έως 8 Ω με ελάχιστα μηχανικά χαρακτηριστικά), όσο και με το καλόβολο -όπως αποδείχθηκε- InCognito, που με τα 89dB και τη σταθερή του αντίσταση 7Ω αποτέλεσε έναν ιδανικό σύντροφο.

Ξεκινώντας από το κάτω μέρος του φάσματος, ο Sunnise έχει ενέργεια, όγκο και διατηρεί τον έλεγχο μέχρι τα όρια της απόδοσης των ηχείων που θα οδηγήσει. Ταυτόχρονα, είναι ταχύτατος χωρίς να υπερπροβέβει, και δεν λαχανιάζει όταν στο ρυθμικό υπόβαθρο είναι πυκνό και συνεχές. Στη χαμηλομεσαία περιχλι ο παλιμός που υπάργχει θυμίζει καλό εντοχυντή με ημιγυαλούς, ενώ στη μεσαία περιχλι υπάργχουν, ανάωση και αίσθηση αρμονίας. Τα σώματα των τραγουδιών είναι ευδιάκριτα. Το στίθος του, η αναπνοή του, οι μικρές λεπτομέρειες στην άρθρωση του κάθε τραγουδιού αποδίδονται με ευκρίνεια, χωρίς ο Sunnise να γίνεται ψυχρός. Ανεβαίνοντας στις μεσουψηλές υπάργχει απόλυτη αίσθηση ροής, τα «μικρά» πνευστά έχουν οκανοδαλάριση ζωντανία, ενώ τα έγχορδα παρουσιάζονται με έναν τρόπο που σε κάνει να νιώθεις κάθε άγγιγμα στη χορδή τους. Ακόμα και σε μια μεγάλη ορχήστρα το Sunnise δεν ομογενοποιεί τις ομάδες των μουσικών και περιγράφει την κάθε ομάδα με σαφήνεια. Η στερεοφωνική εικόνα και ο τρόπος με τον οποίον περιγράφει στον ακροατή τον χώρο είναι ολογραφικός και δίνει πλήθος πληροφοριών όχι μόνο για τη θέση κάθε μουσικού, αλλά και για τη σχετική θέση μεταξύ τους, καθώς και για τον χώρο της ηχογράφησης. Επιπλέον ο Sunnise αντιπαρέργχειται τη δοκιμασία της καθ' ύλην τοποθέτησης των χορωδιών και των μουσικών, δίνοντας μια σαφέστατη αμφιθεατρική εικόνα στις μεγάλες χορωδίες με ακρίβεια...εκατοστοί.

Η μνημιολογική, κωδωματικά, υλοποίηση του Sunnise του δίνει τη δυνατότητα να ανταποκρίνεται στην αλλαγή κάθε κομματιού της αλυσίδας. Ιδιαίτερα ευαίσθητος στην αλλαγή interconnect αλλά και στα καλώδια της τροχοδοσίας, μπορεί να μεταβάλει -άλλο- την ηχητική του ταυτότητα, δίνοντας, ως τη δυνατότητα να παίζετε μεταξύ αυχημηής περιγραφής και πιο χαλαρής παραθέσης των ηχητικών δρωμένων.

Συμπεράσματα

Ο Sunnise II είναι ένας εντοχυντής που συνδυάζει αστέρεια μουσικότητα με ανάλυση. Η ακρόασή του δημιουργεί μια αίσθηση γαλήνης και απευθύνεται σε αυτούς που ξέρουν πως η ουσία βρίσκεται στο πώς και όχι στο πόσο. Φτιαγμένος με προσχλι, κουβαλά λίγες από τις ιδιομορφίες του είδους του και μπορεί να συμβιώσει με οκ ολίγα ηχεία.

Γλυκός σε ήχο αλλά πιστός στην ταυτόχρονα διεσδυτικός, είναι ο καλύτερος που πιστεύω κρυβεται μόνο σε υλοποιήσεις με ημιανταποκρίνεται σε κάθε αλλαγή συστήματος, δίνοντας σας τη δυνατό fine tuning σε τέχνη.

Για να τον αποκτήσετε, σας ζητώ μόνο στις δυνατότητες οδήγησης και με την επιλογή των ηχείων σας. Αν παραπάνω περιορισμούς, έχετε μισηση SET που προσφέρει υψηλό λόγο (όσο και αν αυτό ακούγεται περίπου κοστίζει) και κατατάσσεται ανά τους στα δάκτυλα κορυφαίους εντοχυντές, ανεξάρτητα από το κόστος τους.

Τύπος	Single End
Αντίσταση	Αντίσταση 8Ω
Αποητική ενόθ	0dB
Απόκριση συχ	5Hz-90kHz
7Hz-35kHz	25Wrms
Συνεχής ισχύς	25Wrms
Μέγιστη ισχύς	50 Wrms
Αόλος ελιχιστο	98dB
Διαστάσεις	28x54x27cm
Βάρος	31kg

YIP
 Μπορείτε να αναδείκνυται λεπτομέρειες

KATA
 Δεν κάνει για όλα τα ηχεία, Απαιτείται «οδηγητική ενόθ 4Ω, πρέπει να ονομασθεί το σφεί το

Audio Design
 ΤΗΛ.: 210.64.59.608

Review of the *Ayon Sunrise II* amplifier in the Greek magazine
«High Fidelity»

Love is blind

When you fall in love with someone, you tend to overlook his shortcomings and extol his virtues. That's was the case with Sunrise. At our first acquaintance it showed a musical character which, while flattering concrete parts of musical spectrum, those parts were not the cause of losing sight of the whole melody of the track played.

At that first our acquaintance was driving its stablemate loudspeakers Seagull-C, which are designed having in mind of that sort of amplifiers, their drivers being of very high standards, so the Sunrise II was in a position to show itself up.

Going beyond the expectedly very high quality middle range which did not become excessive in rendering the «body» of singers or acoustic instruments (the easy way that many designers of tube amplifiers follow), there was an airy top range that uncovered a host of harmonic information. In the low frequencies the Sunrise II displayed a very good control, descending as much low as its matching loudspeakers that was mated with, permitted. So, from the first moments it showed its ability to communicate with music without cheating, being at the same time analytical in a rare, for a tube amplifier, way. As for its power (25 Wrms according to its manufacturer), it's enough for a space of about 30 m², without giving rise to a sense that something is missing.

Anyway, my initial acquaintance with Ayon's SET became love when listening, in a relaxed manner, to an Alison Moyet's track, I discerned a xylophone, which I almost never paid attention to, emerge from the depth of the scene with lucidity and descriptive power that I heard for the first time.

Living with a SET

Of course, in the next days the listening sessions went on in a more intensive way and controlled conditions with loudspeakers which hadn't the chance to be liked by any SET amplifier. Nevertheless, Sunrise II fared unexpectedly well and, as we shall see later, confirmed the initial impressions. But before I go into describing the capabilities of Sunrise II, let me make clear what it doesn't do and then to proceed to what it does, in a way which is excellent indeed.

Well, the amplifier doesn't like very much loudspeakers of even slight difficulty or of big volume. The control and pulse in the low region refrain from the absolute, while you are constantly aware that the Sunrise II doesn't feel so good. Second, whatever has to do with the rock or electro music will be rendered with an extra amount of politeness which deprives that genre of music of its energy and tension. But somewhere here its negatives finish and its own world starts from.

Given that the school of hypersensitive loudspeakers with paper cones was never charming to me, I spent most of my time with the Sunrise II having in use my personal loudspeaker (a two way of 87 db sensitivity and an easy 6 to 8 Ω impedance), as well as the benevolent –as it turned out –~~Peak-Circuit~~ InCognito which with its 89 db sensitivity and fixed 7 Ω impedance made an ideal companion.

Starting from the low end of the spectrum, the Sunrise II has energy, volume and keeps in control the driven loudspeaker till to its limit. At the same time is fast without excessive decay and doesn't go out of breathe when the musical flow is dense and continuous. In the middle to low region the inherent pulse is reminiscent of a good solid state amplifier while the middle range has fluidity, resolution and sense of harmony. The bodies of singers are discernible. The chest, breath, small details in the articulation of each singer are rendered with definition without of Sunrise II tending to become cool. In the middle to high range there is an absolute sense of fluidity, the small wind instruments are playful and string instruments are presented in a such away that you feel the touch in their strings. There is differentiation of group of musicians in a big orchestra, each group described precisely. The stereo image is described in a holographic way giving a host of information not only of the position of each musician but also of their relative positions as well as of the recording space. Moreover, the Sunrise II doesn't need to pass the trial of the height of stereo image, because it places each member of a choir with the precision of centimeter.

The minimalism of Sunrise II permits it to respond to every change of each component in the chain of the system. As much sensitive as it is to interconnects and power cords you are allowed to alter –a little- its sound identity swapping between sharp description or more relaxed presentation of the performance.

Summing up

The Sunrise II is an amplifier that combines never ending musicality with resolution. There is a sense of serenity listening to it, addressing those who are asking how, not how much. Built with care carries a few of the peculiarities of its genre, being able to make a symbiosis with not a few of loudspeakers. Sweet though it may be, at the same time is faithful and penetrating to the source program, making the perfect ambassador to those who believe that resolution is the sole prerogative of solid state materializations. Responding to every change of component in the chain, provides the possibility to make the fine tuning an art.

The only prerequisite in acquiring it, is to make a compromise in its capabilities of driving, exercising prudence in the choice of your loudspeakers. If you stay within this stricture you have a SET materialization with a high price to performance ratio (however curious this it may sound), that ranks up between the top quite few amplifiers of this school, irrespective of their cost.